

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om den sande Christendom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 97. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1826_431_2-txt-shoot-idm915/facsimile.pdf (tilgået 29. juni 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Forfælselighed fra og væsentlige Eenhed med Faderen Joh. 5 og 14) saa Spørgsmaalet kan her kun være om den Hellig:Andes Personlighed og Hans Forhold til Faderen og Sønnen, altsaa kun: om der, efter Jesu Vidnesbyrd, er en Tre:Enighed eller blot en To:Enighed i Gudsdommen?

At nu for det Første den Hellig:And omtales i den evangeliske Historie som en guddommelig Person, nedes man vel til at indremme, em aldrig for Andet, saa dog fordi der (Matth. 4. Marc. 2. Luk. 3. Joh. 1.) ndtrykkelig faaer, at den Hellig:And aabenbaeredes ved Jesu Daag i en synlig og legemlig Skikkelse; thi at man maa være en Person for at kunne paatage sig en vis Skikkelse, følger dog vel af sig selv. At nu Jesu Ord om den Hellig:And, langt fra at beskrive denne Foredstilling, paa det Klareste giver den Vedhold, og tillægger den Hellig:And en guddommelig Personlighed, det er saa vist, som at Han sagde til Apostlerne: gaar hen og lærer alle Folk og døber dem i (eller til) Faderens og Sønnens og den Hellig:Andes Navn; thi hvem der skal kunne svare til sit Navn, maa dog i det allermindeste være en Person, og den Person, hvis Navn skal fortjene at sættes ved Siden ad Guds, maa uægtelig være Guds Jævnning. Et af To altsaa: enten har Jesus hermed villet sige, at der er tre Guder, eller at Gudsdommen er tre-enig; men deels veed vi nu, at Jesus paa det Klareste bevidnede Guds Eenhed, deels har vi hørt, at han uledte Sønnens Gudsdom af hans Eenhed med Faderen, og endelig gav han ogsaa bestemt tilkiende, at den Hellig:And var Faderens And og guddommelig Et med Faderen og Sønnen. Han siger nemlig til Apostlerne: naar man overantvorder eder, da serger ikke for, hvorledes, eller hvad I skal tale, thi det skal gives eder i den samme Stund; thi det er, ikke

